

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министерство на здравеопазването

Изх. № 02-01-1/22.01. 2020 г.

ДО

Д-Р ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО

ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

ПРИ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На Ваш. изх. № КЗ-053-10-1/09.01.2020 г.

(наш вх. № 02-01-1/13.01.20 г.)

Относно: Законопроект за допълнение на Наказателния кодекс № 954-01-88, внесен на 18.12.2019 г. от н. п. Лъчезар Богомилов Иванов и група народни представители

УВАЖАЕМА ДОКТОР ДАРИТКОВА,

Министерството на здравеопазването подкрепя по принцип всяка инициатива, насочена към преодоляване на предпоставките за настъпване на пътно-транспортни произшествия, една от които несъмнено е шофирането след употребата на алкохол, наркотични вещества или техните аналози.

Споделяме инициативата на вносителите на законопроекта за полагане на усилия, които са насочени към предприемане на мерки за преодоляване на противоречива съдебна практика, както и за постигане на баланс между стремежа към нулева толерантност спрямо водачите на моторни превозни средства, употребили наркотични вещества или техни аналози и степента на обществената опасност на това деяние.

С действащата разпоредба на чл. 343б, ал. 3 от Наказателния кодекс е криминализирано управлението на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Престъплението е формално, т.е. достатъчно е да бъде установено, че лицето е управлявало МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози, за да е налице извършено престъпление. Не е въведено изискване за установяване по „надлежен ред“ на употребата на наркотични вещества или техни аналози, поради което доказването може да бъде осъществено с всички допустими доказателства и доказателствени средства, включително по реда, предвиден в Наредба № 1 от 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Следва да се има предвид, че в сега действащата нормативна уредба съставът на престъплението не изисква установяване по какъв начин употребата на такива вещества се е отразило на съзнанието, респективно, на поведението на лицето. Подобна нормативна уредба е възприета и в повечето страни от Европейския съюз, доколкото за разлика от употребата на алкохол, при употребата на наркотични вещества и техните аналози – видът и проявата на ефекта са строго индивидуални и не съществува общоприета зависимост между концентрация на наркотичното вещество и степента на ефекта, който оказва върху личността на лицето.

Предвид високата степен на обществена опасност на управлението на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества и техните аналози, считаме, че най-ефективното решение би могло да бъде взето след като се потърси компетентното становище и на органите на съдебната власт доколко въвеждането на изискване за доказване по надлежния ред на употребата на наркотични вещества или техни аналози би допринесло от една страна за преодоляване на противоречивата съдебна практика, а от друга доколко би ограничило възможностите за доказване на тези престъпления чрез всички допустими по реда на Наказателно-процесуалния кодекс доказателства и доказателствени средства. С тяхно съдействие би могло да се изясни дали предложеното допълнение не крие потенциален риск от евентуално освобождаване на водачи на МПС от наказателна отговорност.

С уважение,

КИРИЛ АНАНИЕВ

Министър на здравеопазването

